ВІСНИК науки та освіти
ISSN 2786-6165 (ONLINE) №3(45) 2026
Bulletin of Science and Education

УДК 81’25:821.111-1

https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-3(45)-1441-1451

Ткачук Тетяна Іванівна кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземної філології та перекладу, Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету, м. Вінниця, https://orcid.org/0000-0002-4223-269X

Мацера Ольга Анатоліївна старший викладач кафедри іноземної філології та перекладу, Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету, м. Вінниця, https://orcid.org/0000-0001-7102-4497

ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АВТОРСЬКОГО ІДІОСТИЛЮ У ПЕРЕКЛАДІ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОЇ ПОЕЗІЇ

Анотація. У статті здійснено аналіз особливостей відтворення авторського ідіостилю у процесі перекладу англомовної поезії. Насамперед обґрунтовано теоретичні підходи до інтерпретації ідіостилю як інтегративної категорії, що поєднує мовні, стилістичні та когнітивно-культурні параметри художнього тексту. У цьому контексті встановлено, що ідіостиль функціонує як маркер авторської унікальності та визначає способи концептуалізації дійсності і її вербалізації. Визначено специфіку перекладацького відтворення ідіостилю, що передбачає реконструкцію семантико-стилістичної цілісності поетичного дискурсу. Зокрема доведено, що ефективність перекладу залежить від урахування ритмомелодійних, образних і асоціативних компонентів, які часто мають імпліцитний характер і потребують інтерпретаційного розгортання. Водночас підкреслено необхідність досягнення рівноваги між збереженням авторської індивідуальності та адаптацією тексту до норм цільової культури, що забезпечує функціональну еквівалентність перекладу. Значну увагу приділено ролі перекладача як співтворця художнього тексту, індивідуальний стиль якого виявляється через використання перекладацьких трансформацій. У зв’язку з цим встановлено, що варіативність перекладацьких рішень зумовлюється інтерпретацією авторського задуму та прагматичними параметрами художнього висловлювання. На матеріалі поетичних творів Т. Еліота та Дж. Байрона проведено порівняльний аналіз оригіналів і їх українських перекладів, що дозволило виявити основні механізми трансформації ідіостилю. Зокрема

встановлено, що перекладачі застосовують лексико-семантичні, синтаксичні та образні модифікації з метою збереження домінант авторського стилю, навіть за умов часткової зміни окремих елементів тексту. При цьому доведено, що відхилення від буквальної відповідності не завжди свідчать про втрату авторської інтенції, а можуть бути спрямовані на її адекватну адаптацію. Таким чином, результати дослідження засвідчують, що відтворення авторського ідіостилю у перекладі англомовної поезії передбачає інтеграцію формальних, змістових і прагматичних характеристик тексту.

Ключові слова: ідіостиль, авторський стиль, художній переклад, англомовна поезія, перекладацькі трансформації, перекладацькі стратегії, інтерпретація тексту.

Tkachuk Tetiana Ivanivna Candidate of Philological Sciences, Associate Professor of the Department of Foreign philology and translation, Vinnytsia Institute of Trade and Economics of State University of Trade and Economics, Vinnytsia, https://orcid.org/0000-0002-4223-269X

Matsera Olga Anatoliivna Senior Lecturer of the Department of Foreign philology and translation, Vinnytsia Institute of Trade and Economics of State University of Trade and Economics, Vinnytsia, https://orcid.org/0000-0001-7102-4497

PECULIARITIES OF RENDERING THE AUTHOR'S IDIOSTYLE IN TRANSLATION FROM ENGLISH BASED ON ENGLISH-LANGUAGE POETRY

Abstract. The article provides an analysis of the specific features of reproducing the author's idiolect style in the process of translating English-language poetry. First, theoretical approaches to the interpretation of idiolect style are substantiated as an integrative category that combines linguistic, stylistic, and cognitive-cultural parameters of a literary text. In this context, it is established that idiolect style functions as a marker of authorial uniqueness and determines the ways of conceptualizing reality and its verbalization. The specificity of the translation reproduction of idiolect style is defined as involving the reconstruction of the semantic and stylistic integrity of poetic discourse. In particular, it is demonstrated that the effectiveness of translation depends on taking into account rhythmic, melodic, figurative, and associative components, which are often implicit and require interpretative elaboration. At the same time, the necessity of achieving a balance between preserving authorial individuality and adapting the text to the norms of the target culture is emphasized, which ensures the functional

equivalence of the translation. Considerable attention is paid to the role of the translator as a co-creator of the literary text, whose individual style is manifested through the use of translation transformations. In this regard, it is established that the variability of translation decisions is determined by the interpretation of the author's intention and the pragmatic parameters of the artistic expression. Based on the poetic works of T. S. Eliot and G. G. Byron, a comparative analysis of the originals and their Ukrainian translations is conducted, which makes it possible to identify the main mechanisms of idiolect style transformation. In particular, it is found that translators employ lexical-semantic, syntactic, and figurative modifications in order to preserve the dominant features of the authorial style, even when certain elements of the text undergo partial changes. At the same time, it is proven that deviations from literal correspondence do not necessarily indicate a loss of the author's intention but may serve to ensure its adequate adaptation. Thus, the results of the study demonstrate that the reproduction of the author's idiolect style in translating English-language poetry involves the integration of formal, semantic, and pragmatic characteristics of the text.

Keywords: idiolect style, authorial style, literary translation, English-language poetry, translation transformations, translation strategies, text interpretation.

Постановка проблеми. Англомовна поезія репрезентує складну систему індивідуально-авторських мовних засобів, у межах якої ідіостиль постає як цілісна модель художнього мислення. Водночас його відтворення у перекладі пов'язане з необхідністю збереження змістових, ритміко-інтонаційних та образних характеристик тексту. При цьому проблема правильної передачі ідіостилю є важливою в сучасному перекладознавстві, оскільки переклад поетичного тексту не може обмежуватися формальною відповідністю мовних одиниць. Натомість він передбачає відтворення функціонально-естетичного ефекту оригіналу. Тому постає потреба у визначенні тих перекладацьких стратегій, які забезпечують збереження індивідуальної авторської манери. Відповідно, дослідження особливостей відтворення авторського ідіостилю в перекладі є необхідним для поглиблення теоретичних засад і практики художнього перекладу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Науковий доробок сучасних дослідників засвідчує складність підходів до осмислення категорії авторського ідіостилю та специфіки його відтворення у перекладі.

Передусім, Белінська Ю. визначає ідіостиль як комплексне літературознавче явище [1]. Шеремет А. та Лемішко Н. уточнюють сучасні підходи до інтерпретації ідіостилю [2]. Кикоть В. та Опанасенко Ю. аналізують функціонування ідіостилю в художньому перекладі та підкреслюють

складність його адекватного відтворення [3]. Альошина М. визначає критерії та принципи оцінювання адекватності передачі ідіостилю [4]. Лисович М. та Альбота С. систематизують перекладацькі стратегії відтворення індивідуально-авторських особливостей [5]. Горда В. та Пушик Н. конкретизують механізми реалізації перекладацьких трансформацій на рівні ономастичного простору тексту [6]. Шум О. демонструє практичне застосування ідіостилю у процесі аналізу перекладу художнього твору [7].

Попри наявні напрацювання, питання особливостей відтворення авторського ідіостилю у перекладі англомовної поезії залишається недостатньо висвітленим у сучасній перекладознавчій практиці та потребує подальшого системного осмислення.

Метою статті є аналіз особливостей відтворення авторського ідіостилю у перекладі з англійської мови на матеріалі англомовної поезії.

Виклад основного матеріалу дослідження. У теорії перекладу функціонує значна кількість підходів до визначення адекватності відтворення стилістичних параметрів художнього тексту, що зумовлює необхідність їх системного осмислення. Саме тому дослідження індивідуально-авторського ідіостилю та виокремлення його домінант постає як визначальний етап у процесі перекладацької інтерпретації, оскільки сприяє точнішому відтворенню стилю засобами мови оригіналу [4, с. 56].

Відтак інтерпретація ідіостилю як комплексного явища інтегрує мовні, стилістичні та когнітивні характеристики авторського письма. Безумовно, адекватне відтворення ідіостилю в перекладі англомовної поезії передбачає формальне відтворення мовних засобів, а також реконструкцію інтенційної та емоційно-образної структури тексту, що детермінує необхідність гнучкого поєднання різних перекладацьких стратегій. Тому перекладацьке рішення постає як результат рівноваги між збереженням авторської унікальності та адаптацією до норм цільової культури, що уможливлює відтворення семантико-стилістичної цілісності поетичного дискурсу.

На відміну від загального стилю, який може відображати ознаки певної епохи чи літературного напряму, ідіостиль є невід'ємно пов'язаним із конкретною мовною особистістю, що зумовлює його унікальність і стійкість у межах творчості одного митця [6, с. 168].

Водночас у межах перекладознавчого аналізу стає очевидним, що ідіостиль не може бути відтворений шляхом прямого копіювання мовних одиниць, оскільки поетичний текст функціонує як складна система взаємопов'язаних елементів.

Тому важливо враховувати ритмомелодійні, образні та асоціативні компоненти, які в англомовній поезії часто мають імпліцитний характер і потребують інтерпретаційного розгортання у процесі перекладу.

З огляду на зазначене, ідіостиль постає як інтегративна характеристика індивідуального письма, що репрезентує мовні та когнітивно-культурні параметри творчості. Відповідно, ідіостиль виконує функцію маркера авторської унікальності, що виявляється у способах концептуалізації дійсності та її вербалізації [2, с. 347].

Своєю чергою, стиль письменника варто трактувати як репрезентацію індивідуальних рис творчості митця та національно-культурних традицій, у межах яких формується його художнє мислення. Відповідно, унікальні стильові манери авторів виявляють тісний зв'язок із попередніми літературними практиками та культурними надбаннями спільноти, до якої вони належать. Таким чином, світовідчуття, естетичний досвід і світобачення митця детермінують своєрідність його творчості, формуючи цілісну систему індивідуального стилю [1, с. 123].

В аспекті перекладознавчого аналізу стає очевидним, що збереження зазначених параметрів стилю вимагає від перекладача комплексного підходу до тексту. Тому важливо враховувати формальні характеристики поетичного мовлення, а також культурно зумовлені коди, які визначають специфіку авторського висловлення.

Разом із тим переклад поетичного ідіостилю демонструє, що окремі елементи художньої системи можуть зазнавати трансформацій без втрати загальної стилістичної домінанти. Наведене зумовлює необхідність ієрархізації складників стилю, де пріоритет надається тим елементам, які формують ядро авторської індивідуальності. Відповідно забезпечується відтворення функціональної еквівалентності, що дозволяє зберегти цілісність естетичного впливу поетичного твору.

Зауважимо, що стиль автора, його художній метод і жанрова належність твору визначають специфіку перекладацького процесу, оскільки переклад, на відміну від простого переказу, спрямований на відтворення змісту та способу його вираження. У зв'язку з цим важливим є аналіз співвідношення стилістичних характеристик і жанрових параметрів тексту, що дозволяє окреслити рамки їх інваріантності та варіативності [3, с. 24].

Перекладач, виступаючи посередником між автором і реципієнтом іншої мовної культури, здійснює вибір перекладацьких стратегій на основі аналізу стилістичних характеристик оригіналу, його художнього методу та жанрової специфіки. Саме з огляду на це процес перекладу орієнтується на досягнення авторської інтенції. Водночас вихідний текст розглядається як носій певної функції, що зумовлює застосування функціонального підходу до його інтерпретації [3, с. 24].

У цьому контексті стає очевидним, що ефективне відтворення ідіостилю передбачає інтерпретацію формальних характеристик тексту та

глибинне розуміння його функціонального призначення. Тому важливо враховувати прагматичні параметри художнього висловлювання, які визначають спосіб його впливу на читача.

Перекладач у процесі художнього перекладу реалізує чітко окреслену функцію, яка полягає у відтворенні змістових компонентів тексту, а також його інтонаційної, емоційної та світоглядної наповненості. Унаслідок цього перекладацька діяльність передбачає залучення комплексу професійних знань і навичок, що забезпечують адекватну передачу авторського задуму. Водночас індивідуальність перекладача зумовлює варіативність перекладацьких рішень, у зв'язку з чим ідентичне відтворення одного й того самого твору різними суб'єктами є неможливим [6, с. 169].

Індивідуальний стиль перекладача виявляється через домінування певних трансформацій, які систематично реалізуються у тексті перекладу та формують його специфіку. Відповідно кожен перекладач використовує власний набір прийомів і способів, спрямованих на відтворення характерних рис оригіналу, що зумовлює його роль як співтворця художнього тексту [7, с. 112].

Дослідження перекладацьких трансформацій створює основу для глибшого розуміння ідіостилю автора та виявлення його важливих домінант. У зв'язку з цим аналіз стратегій і тактик перекладу постає як ефективний інструмент інтерпретації художнього тексту, що дозволяє розкрити його внутрішню організацію [6, с. 169].

Разом з тим, у художніх текстах збереження ідіостилю автора визначає спрямованість перекладацьких рішень. З огляду на це перекладач може частково застосовувати стратегію очуження, яка забезпечує відтворення специфіки оригіналу. Водночас вибір відповідної стратегії залежить від розуміння авторського задуму, що зумовлює необхідність його адекватної інтерпретації [5, с. 207].

Звернення до практичного виміру дослідження, безумовно, дає змогу конкретизувати механізми відтворення авторського ідіостилю у перекладі. Саме тому аналіз поетичного тексту Т. Еліота "Morning at the Window" виявляє складну систему образів, побудовану на поєднанні урбаністичної деталізації та психологічної напруги. Згідно з оригіналом: "They are rattling breakfast plates in basement kitchens…" («Вони гуркотять тарілками у підвальних кухнях…») [8], формується акустичний фон, що поступово переходить у візуально-психологічні образи. Відповідно, подальший рядок "the damp souls of housemaids" («вогкі душі покоївок») [8] репрезентує метафоризацію соціальної дійсності. Отже, стає очевидним, що авторський ідіостиль реалізується через синтез сенсорних вражень і символічних узагальнень.

Водночас переклад М. Стріхи демонструє інтерпретаційну адаптацію зазначених образів. Зокрема, фрагмент «Зрозумілі мені душі смутні покоївок» [9] трансформує оригінальне “damp souls” шляхом додавання емоційно-оцінного компонента. Таким чином, хоча зберігається загальна семантика, відбувається певне зміщення акцентів. Крім того, рядок “An aimless smile that hovers in the air” («безпричинна усмішка, що зависає в повітрі») [8] у перекладі відтворюється як «Безпричинну усмішку, що висне в повітрі» [9], що є досить оптимальним з погляду лексичної відповідності. Відтак перекладач прагне зберегти образну структуру, хоча подекуди вдається до експлікації прихованих смислів.

Поряд із цим вкрай важливо підкреслити, що відтворення ідіостилю у поетичному перекладі передбачає рівновагу між формальною точністю та функціональною адекватністю. У цьому контексті перекладач змушений кардинально переосмислювати окремі образи, аби забезпечити їхню рецептивну зрозумілість. Саме тому відхилення від буквального змісту не завжди свідчать про втрату авторської інтенції, а радше про її адаптацію до іншомовного культурного простору.

З іншого боку, аналіз поезії “Preludes” підтверджує складність відтворення психологічної глибини оригіналу. Так, у рядках “You dozed, and watched the night revealing / The thousand sordid images” («Ви дрімали й спостерігали, як ніч відкриває тисячі брудних образів») [10] формується атмосфера внутрішньої дезорієнтації. Водночас переклад Віталія Коротича «У вас душа – з брудненьких марень» [11] демонструє узагальнення, що змінює структуру образу.

Таким чином, хоча зберігається загальний настрій, відбувається трансформація способу його вираження.

Разом із тим доцільно зауважити, що ідіостиль поета проявляється у синтаксичній організації тексту. Зокрема, фрагмент “They flickered against the ceiling” («вони мерехтіли на стелі») [10] передає динамічність образів через просту, але ритмічно насичену конструкцію. У перекладі «Вони підстрибують до стелі» [11] відбувається зміна дієслівної семантики, що посилює експресивність. Відтак перекладач застосовує трансформацію задля відтворення емоційного впливу, навіть ціною зміни первинного образу.

З огляду на те особливо гостро постає проблема співвідношення індивідуального стилю автора і творчої інтерпретації перекладача.

Перекладач відтворює текст та реконструює його естетичну систему в іншій мовній площині. Тому важливо враховувати, що ідіостиль змінюється залежно від мовного середовища. Відповідно, адекватність перекладу визначається здатністю передати художній ефект.

Звернення до поетичного твору Дж. Байрона “On This Day I Complete My Thirty-Sixth Year” дає змогу безпосередньо простежити особливості реалізації авторського ідіостилю в умовах інтимно-філософської лірики. Саме тому початкові рядки: “'Tis time this heart should be unmoved…” («Пора цьому серцю стати байдужим…») [12] формують установку на емоційне самозречення. Відповідно, наступне твердження “Still let me love!” («Та все ж дозволь мені любити!») [12] створює внутрішній контраст між раціональним і чуттєвим началами. Відтак стає очевидним, що ідіостиль автора ґрунтується на антитетичній організації тексту та інтенсивній емоційній напрузі.

Водночас переклад Д. Паламарчука відображає прагнення до збереження цієї контрастності через адаптацію мовних засобів. Зокрема, рядок «Вгамуйся, серце. Вибив час» [13] інтерпретує оригінальне “'Tis time this heart should be unmoved” [12] шляхом імперативної конструкції. Таким чином, запропоноване рішення підсилює експресивність висловлювання. Крім того, фраза “Yet, though I cannot be beloved” («Хоч я не можу бути коханим») [12] трансформується у «Нікого нам не зворушить» [13], що кардинально змінює суб’єктно-об’єктні відношення. Тому переклад демонструє зміщення акценту з індивідуального переживання на узагальнений стан.

У цьому контексті доцільно зазначити, що відтворення ідіостилю Дж. Байрона передбачає реконструкцію його риторичної напруженості та інтонаційної динаміки. Саме тут перекладач застосовує різні трансформації, оскільки пряма відповідність не забезпечує належного художнього ефекту. Тому важливо враховувати, що імперативні форми в перекладі активізують внутрішній монолог ліричного героя. Відтак ідіостиль постає як функціональна єдність інтонації, ритму та семантики, що потребує комплексного відтворення.

Далі аналіз наступної строфи засвідчує поглиблення екзистенційної проблематики. Так, рядки: “My days are in the yellow leaf; / The flowers and fruits of love are gone” («Мої дні – це пожовкле листя; квіти й плоди любові зникли») [12] репрезентують метафору згасання життєвих сил. Відповідно, переклад «Пожовкли днів моїх листки, / Засох любові цвіт і плід» [13] є досить оптимальним з огляду на збереження образної парадигми. Тому перекладач прагне максимально наблизитися до оригінальної метафорики, використовуючи еквівалентні лексичні засоби.

Разом із тим особливо гостро постає проблема відтворення символічних образів руйнування. Зокрема, фрагмент “The worm, the canker, and the grief / Are mine alone” («Черв’як, гнилизна і скорбота належать лише мені») [12] у перекладі подано як «Повзуть скорбота й хробаки / За мною вслід»

[13]. Таким чином, хоча зберігається семантика занепаду, змінюється структура образу, де стає очевидним, що перекладач обирає динамічнішу форму вираження, що підсилює емоційний вплив.

Своєю чергою, аналіз імперативних конструкцій підтверджує їх важливу роль у відтворенні авторського ідіостилю. Так, заклик “Awake! … Awake, my spirit!” («Прокинься! … Прокинься, мій духу!») [12] у перекладі «Повстань! … Зміцни свій дух!» [13] зазнає модифікації. Отже, хоча зберігається загальна інтенція, змінюється лексичне наповнення. Відтак перекладач орієнтується на функціональну відповідність.

Висновки. Отже, проведене дослідження засвідчує, що відтворення авторського ідіостилю у перекладі англомовної поезії передбачає інтеграцію формальних, семантичних та когнітивно-культурних параметрів тексту, що забезпечує збереження унікальної художньої системи автора. Аналіз перекладів творів Т. Еліота та Дж. Байрона демонструє, що адекватне відтворення ідіостилю потребує рівноваги між точністю мовних засобів і функціональною адаптацією до норм цільової культури, а також врахування ритмомелодійних, образних і прагматичних компонентів, які визначають художній ефект. Водночас індивідуальний стиль перекладача реалізується через трансформаційні прийоми, що дозволяють зберегти домінанту авторської індивідуальності, хоча окремі елементи можуть зазнавати модифікацій задля оптимальної рецепції тексту. Відтак ідіостиль виступає маркером авторської унікальності та водночас координатором перекладацьких стратегій, що забезпечує цілісність семантико-стилістичної структури та художній вплив поетичного твору на реципієнта.

Література

1. Белінська Ю. Категорія стилю (ідіостилю) як літературознавче явище. Українська література: історичний досвід і перспективи. 2023. № 2. С. 114-125. DOI: https://doi.org/10.31652/3041-1084-2023-2-114-125

2. Шеремет А. В., Лемішко Н. С. Актуальні підходи до виявів ідіостилю письменника у сучасному літературному процесі. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. 2025. Том 36(75), № 5, Частина 1. С. 344-348. DOI: https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.5.1/55

3. Кикоть В. М., Опанасенко Ю. В. Ідіостиль автора в художньому перекладі. Вісник Черкаського університету. Серія: Філологічні науки. 2018. № 2. С. 22-34. DOI: https://doi.org/10.31651/2076-5770-2018-2-22-35

4. Альошина М. Д. Критерії та принципи визначення адекватності відтворення ідіостилю автора в перекладі. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2018 № 37 том 3. С. 54-57. URL: https://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v37/part_3/15.pdf

5. Лисович М. А., Альбота С. М. Аналіз перекладацьких стратегій у відтворенні авторського ідіостилю у перекладах літератури. Науковий вісник Міжнародного

гуманітарного університету. Серія: Філологія, (68), 205-209. DOI https://doi.org/10.32782/2409-1154.2024.68.43

6. Горда В. В., Пушик Н. Перекладацькі трансформації у відтворенні ономастичного простору авторського тексту. Закарпатські філологічні студії. 2021. Випуск 16. С. 166-171. DOI: https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2021.16.31

7. Шум О. В. Особливості відтворення авторського стилю А. Куркова (на матеріалі перекладів роману «Пікнік на льоду»). Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». 2019. Вип. 6(74). С. 110-112. DOI: https://doi.org/10.25264/2519-2558-2019-6(74)-110-112

8. Eliot T. S. Morning at the Window. URL: https://poets.org/poem/morning-window

9. Стріха М. Ранок біля вікна. URL: https://dovidka.biz.ua/tomas-eliot-virshi-ukrayinskoyu-movoyu/

10. Eliot T. S. Preludes. URL: https://poets.org/poem/preludes

11. Коротич В. Прелюдії. URL: https://dovidka.biz.ua/tomas-eliot-virshi-ukrayinskoyu-movoyu/

12 Byron George Gordon. On This Day I Complete My Thirty-Sixth Year. URL: https://allpoetry.com/On-This-Day-I-Complete-My-Thirty-Sixth-Year

13. Паламарчук Д. Вдень мого тридцятишестиліття. URL: https://dovidka.biz.ua/virshi-bayrona/

References

1. Belinska, Yu. (2023). Katehoriia styliu (idiostyliu) yak literaturoznavche yavyshche [The category of style (idiolect style) as a literary phenomenon]. Ukrainska literatura: istorychnyi dosvid i perspektyvy – Ukrainian Literature: Historical Experience and Prospects, 2, 114-125. https://doi.org/10.31652/3041-1084-2023-2-114-125 [in Ukrainian]

2. Sheremet, A. V., & Lemishko, N. S. (2025). Aktualni pidkhody do vyiaviv idiostyliu pysmennyka u suchasnomu literaturnomu protsesi [Current approaches to the manifestations of an author's idiolect style in the modern literary process]. Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Seriia: Filolohiia. Zhurnalistyka – Scientific Notes of V. I. Vernadsky Taurida National University. Series: Philology. Journalism, 36(75), 5(1), 344-348. https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.5.1/55 [in Ukrainian]

3. Kykot, V. M., & Opanasenko, Yu. V. (2018). Idiostyl avtora v khudozhnomu perekladi [The author's idiolect style in literary translation]. Visnyk Cherkaskoho universytetu. Seriia: Filolohichni nauky – Bulletin of Cherkasy University. Series: Philological Sciences, 2, 22-34. https://doi.org/10.31651/2076-5770-2018-2-22-35 [in Ukrainian]

4. Aloshyna, M. D. (2018). Kryterii ta pryntsypy vyznachennia adekvatnosti vidtvorennia idiostyliu avtora v perekladi [Criteria and principles for determining the adequacy of reproducing the author's idiolect style in translation]. Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriia: Filolohiia – Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Series: Philology, 37(3), 54-57. Retrieved from https://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v37/part_3/15.pdf [in Ukrainian]

5. Lysovych, M. A., & Albota, S. M. (2024). Analiz perekladatskykh stratehii u vidtvorenni avtorskoho idiostyliu u perekladakh literatury [Analysis of translation strategies in reproducing the author's idiolect style in literary translations]. Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriia: Filolohiia – Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Series: Philology, 68, 205-209. https://doi.org/10.32782/2409-1154.2024.68.43 [in Ukrainian]

6. Horda, V. V., & Pushyk, N. (2021). Perekladatski transformatsii u vidtvorenni onomastychnoho prostoru avtorskoho tekstu [Translation transformations in reproducing the onomastic space of the author's text]. Zakarpatski filolohichni studii – Transcarpathian Philological Studies, 16, 166-171. https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2021.16.31 [in Ukrainian]

7. Shum, O. V. (2019). Osoblyvosti vidtvorennia avtorskoho styliu A. Kurkova (na materiali perekladiv romanu "Piknik na liodu") [Peculiarities of reproducing A. Kurkov's authorial style (based on translations of the novel "Death and the Penguin")]. Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Ostrozka akademiia": seriia "Filolohiia" – Scientific Notes of the National University "Ostroh Academy": Series "Philology", 6(74), 110-112. https://doi.org/10.25264/2519-2558-2019-6(74)-110-112 [in Ukrainian]

8. Eliot, T. S. (n.d.). Morning at the Window. Retrieved from https://poets.org/poem/morning-window

9. Strikha, M. (n.d.). Ranok bilia vikna [Morning at the Window]. Retrieved from https://dovidka.biz.ua/tomas-eliot-virshi-ukrayinskoyu-movoyu/ [in Ukrainian]

10. Eliot, T. S. (n.d.). Preludes. Retrieved from https://poets.org/poem/preludes

11. Korotych, V. (n.d.). Preliudii [Preludes]. Retrieved from https://dovidka.biz.ua/tomas-eliot-virshi-ukrayinskoyu-movoyu/ [in Ukrainian]

12. Byron, G. G. (n.d.). On This Day I Complete My Thirty-Sixth Year. Retrieved from https://allpoetry.com/On-This-Day-I-Complete-My-Thirty-Sixth-Year

13. Palamarchuk, D. (n.d.). Vden moho trydtsiatyshesty-litttia [On the Day of My Thirty-Sixth Year]. Retrieved from https://dovidka.biz.ua/virshi-bayrona/ [in Ukrainian]

Дата першого надходження статті до видання: 17.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 31.03.2026